

ikke tilsammen udgjøre 5 fulde Aar, ikke komme i Betragtning. Har han opholdt sig lige lang Tid i flere Kommuner, ses der hen til, paa hvilket af disse Steder han sidst har opholdt sig i 1 Aar. Udvalgets Flertal forudser, at man vil finde denne Regel besværlig at anvende i Praxis. For at formindste de Vanskeligheder, som kunde opstaa, naar ethvert nyt saa kort Ophold skulde medtages i Beregningen af den sammenlagte Opholdstid, er det derfor foreslaaet, at kortere Ophold end 8 Maaneder ikke skulle medregnes, og for at det ikke skal være nødvendig at holde Regnskab med enhver kort Fraværelse, er det foreslaaet, at som fuldt Opholdsaar anses ethvert Kalenderaar, hvori Aaagjældende har opholdt sig 8 Maaneder i Kommunen. Modificeret paa denne Maade vil Reglen formentlig ikke frembyde betydelige Vanskeligheder i Anvendelse. Men for yderligere at lette i saa Hensende er der under Nr. 22 stillet et Endringsforslag, paa hvilket Dmartskommissionen her blot henleedes.

Kun naar intet Sted ifølge de foransførte Regler er at anses som Forsørgelsessted, bør der efter Flertallets Mening gaas tilbage til Fødesteder, der saaledes — hvad ogsaa i den gjældende Ret er Tilfældet — i Reglen bliver Forsørgelsesstedet for Enhver i det Dreblet, han fylder 18 Aar, og vedbliver at være det, indtil han erhverver sig et andet.

Mindretallet (Seisen og Sonne), som i alt Betydeligt kan tiltræde, hvad der med Hensyn til Reglerne om Erhvervelsen af Forsørgelsesret er anført af Fattigkommissionen i dennes Betænkning (ad Kap. III. om det offentlige Fattigvæsen) og i Motiverne til Lovforslaget, kan ligesaa lidet være enig med Udvalgets Flertal i de af disse foreslaaede Bestemmelser, hvorefter endog saa et meget kort Ophold i en Kommune kan begrunde den Trængendes Ret til at denne at forsyrges, som i de Betragtninger, der have ledet Flertallet til disse Forslag. — Vi tro, at alle de Mangler, som den nuværende Lovgivnings Bestemmelser, hvorefter et 5-aarigt Ophold — i visse Tilfælde endog saa et etaaarigt Ophold — i en Kommune er tilstrækkelig til at paabyrde denne Forsørgelsespligten, endog saa i højere Grad ville fremtræde ved det af Flertallet foreslaaede System, baade med Hensyn til Vanskeligheden ved at udfinde den Trængendes Forsørgelsessted og med Hensyn til Stridigheder mellem de forskellige Kommuner, om hvis Forpligtelser der kan være Spørgsmaal, samt med Hensyn til Veiligheder til for de mindre Kommuner at kunne i Tide vakte Byrden fra sig ved Anvendelsen af de forskellige Midler, som hidtil paa sine Steder ere brugte. — Der vil nu i Reglen kun være to Kommuner, om hvis Forpligtelse der kan være Spørgsmaal, Kommunen med det uafbrudte 5-aarige Ophold samt Fødekommunen, og kun i det sjældne Tilfælde, hvor

Fødekommunen ikke vides, eller hvor den Trængende er Udlandning, tillige den Kommune, hvor den Trængende, som ikke nogetsteds har haft Ophold i 5 Aar, har opholdt sig i eet Aar. Men efter Flertallets Forslag vil der nu blive 5 Kommuner, om hvis Forpligtelse der, naar Trangen opstaa, kan blive Spørgsmaal, først Trængskommmunen med 5 to Trediedels Aars uafbrudt Ophold, dernæst Opholdskommmunen med 10 to Trediedels Aars uafbrudt Ophold, dernæst atter den Kommune, i hvilken den Trængende har til forskellige Tider haft et Ophold, der tilsammen udgjør 5 to Trediedels Aar, dernæst den Kommune, i hvilken han sidst har haft Ophold i 8 Maaneder, og endelig Fødekommunen. Skulde nu disse Bestemmelser anvendes paa en Trængende, der hyppig har skiftet Opholdssted f. Ex. en reisende Haandværksjænder, der har faaet Vandrebog, da han fyldte sit 18de Aar, og rejste fra sin Fødekommune A. til Kommunen B., hvor han arbejdede i 8 Maaneder, men senere har reist rundt om i alle Landets Kjøbstæder og haft forskellig varigt Ophold i hver af disse indtil sit 40de Aar, da han blev trængende til Understøttelse, saa vil det let ses, til hvilken Uendelighed af Skrveri og Tvivl der vil være Anledning for at udfinde hans Forsørgelsessted, selv om hans Vandrebog maatte indeholde nøiagtige Paategninger om, naar han er ankommen, og naar han har forladt hvert enkelt Sted, hvad der meget sjældent vil være Tilfældet. — Om det nu ogsaa oplyses, at den Trængende i det anførte Tilfælde har opholdt sig til forskellige Tider i en enkelt Kjøbstad saa længe, at disse Ophold tilsammenlagt i de omtalte 22 Aar udgjøre 5 Gange 8 Maaneder, forekommer det Mindretallet aldeles urimeligt at paalægge denne Kommune Forsørgelsesbyrden, saavist som han ikke paa nogen Maade dertil er knyttet saa stærkt som til den Kommune, hvor han er født og i de fleste Tilfælde ogsaa har opholdt sig til sit 18de Aar. Reglen om, at Opholdet i en Kommune ikke anses afbrudt ved en Fraværelse fra denne i 4 Maaneder, vil derhos ikke blot medføre nye og store Vanskeligheder ved at faae oplyst Fraværelsens Varighed, men tillige den Urimelighed, at en Fraværelse fra den paagjældende Kommune af 20 Maaneder i 5 Aar ikke kommer i Betragtning, naar den er fordelt med 4 Maaneder paa hvert af de 5 Aar, medens en Fraværelse af 5 Maaneder i eet Aar, uanset den uafbrudte Tilstedeværelse i de 4 næste Aar, afbryder det 5 Aars Ophold. Denne Bestemmelse vil tillige have til Følge, at Fraværelser fra Hemmet, der ikke indeholde nogen Opgivelse af dette, og som efter den nu gjældende Ret ikke kunne betragtes som Afbrydelse af Opholdet i Kommunen, hvor den Paagjældende bevisligen, uagtet sin Fraværelse, har vedligeholdt sit Hjem, nu efter Flertallets Forslag maa betragtes som afbrydende Opholdet, naar